

Štev. 1

1941/42-XIX

Letnik 72

Mirko Kunčič
Ples međuljčkov

Metuljčki, metuljčki,
metuljčki krilati —
od cveća do cveća
po pisani traći.

Medičico rujno
natakamo v sodčke.
Kje sodčke imamo?
Želodčke, želodčke!

Sam bogec iz raja
oci v nas upira,
na goslice zlate
nam murenček svira.

Tak milo mu strune
pojo in tak sládko:
„Le rajajte, braći,
življenje je kráško!“

Po prstih za nami
otroci razvneti
skakljajo, skakljajo,
nas hočejo ujeti.

Koč žive strelice
zletimo po traći —
metuljčki, metuljčki,
metuljčki krilati!

Fr. Sever

Stara pesem

Stara pesem znova
zopeš se začne,
ko se šola naša
na jesen odpre.

Sončenja, kopanja
je dovolj biló —
črni koč zamorci
v solo zdaj gremo.

Do počišnic novih
beli bomo vsi —
takrat stara pesem
speš se ponovi.